Dosarul nr. 1-70/2025

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

22 decembrie 2025 **orașul Ialoveni**

Judecătoria Hînceşti, sediul Ialoveni
Instanţa compusă din:
Președintele ședinței, judecător – Viorel Botnaraș
Grefier – Valeria Petic,
cu participarea:
Procurorului – Levco Vladimir,
Avocatului – Popov Iulia în interesele inculpatei Ignatiuc *****,
Reprezentantului legal al inculpatei Ignatiuc *****, Ignatiuc *****,
Inculpatei – Ignatiuc *****,
a judecat, în ședință de judecată publică, *în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în baza art. 364/1 Cod de procedură penală*, cauza penală de învinuire a lui

Ignatiuc **,*** *a.n. *****, IDNP *****, cetățeancă a R. Moldova, moldoveancă, cu studii medii incomplete, celibatară, un copil minor la întreținere, neangajat în cîmpul muncii, fără antecedente penale, cu viza de reședință în *****i, sat. ***** și domiciliată în mun. Chișinău, str. *****, ap. *****,*

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal.

Termenul de examinare a cauzei:
- 28.03.2025 – 22.12.2025 – judecător Viorel Botnaraș.

Procurorul Levco Vladimir, în ședința de judecată, a solicitat să fie recunoscută vinovată Ignatiuc ***** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal și, ținând cont de art. 80[1] Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale.

Avocatul Popov Iulia, inculpata Ignatiuc ***** și reprezentantul acesteia, Ignatiuc *****, în ședința de judecată, au solicitat stabilirea unei pedepse blânde.

Asupra mijloacelor de probă administrate și cercetate nemijlocit în ședința de judecată, instanţa de judecată

c o n s t a t ă :

1. Inculpata Ignatiuc *****, pe parcursul zilei de 24.03.2024, aflându-se la domiciliul cet. Popescu Maria, din satul Ulmu, raionul Ialoveni, a sustras pe ascuns un telefon mobil de model iPhone 8, în valoare de 3000 lei, precum și mijloace bănești în sumă de 1000 lei din portmoneu, pe care și le-a însușit, cauzând părții vătămate Popescu *****un prejudiciu material în sumă totală de 4000 lei.

2. În cadrul ședinței de judecată, p***** la începerea cercetării judecătorești, inculpata Ignatiuc *****, fiind asistată de avocatul Popov Iulia, a declarat personal, prin înscris autentic, că recunoaște vinovăția de comiterea infracțiunii imputate, prin care a solicitat instanţei examinarea cauzei în ordinea art. 364[1] CPP, nu a solicitat administrarea de noi probe.

3. Instanța de judecată, *****lizând cererea inculpatei, susținută de apărător, și ascultând opinia procurorului, care au pledat pentru judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, a constatat că probele administrate în cursul urmăririi penale sunt concludente, pertinente și utile, iar din acestea rezultă că fapta inculpatei este stabilită, precum și că există date suficiente cu privire la perso***** acesteia pentru a permite individualizarea pedepsei. În aceste condiții, prin încheierea protocolară din 22.10.2025, instanța a dispus admiterea cererii inculpatei privind judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

4. Inculpata Ignatiuc *****, audiată sub jurământ în cadrul ședinței de judecată, a recunoscut vina în comiterea infracțiunii și a declarat următoarele: La data de 24.03.2024, s-a aflat în ospeție la doamna *****Popescu, cu al cărei fiu, Marin, avea o relație. A locuit la domiciliul acestora aproximativ cinci zile. În una dintre zile, gazdele au plecat de acasă, iar inculpata a luat un telefon mobil de model iPhone 8, precum și mijloace bănești pentru drum. Inițial, a declarat că suma luată a fost de 200 lei, însă ulterior a concretizat și recunoaște că a luat suma de 1000 lei, deși partea vătămată a indicat de la început această sumă. După comiterea faptei, a fost contactată telefonic de către fiica doamnei *****Popescu, care i-a comunicat că a fost sesizată poliția și că cazul va fi clarificat de organele de drept. Inculpata recunoaște că a luat telefonul și a propus să-l restituie, însă partea vătămată a refuzat. Este de acord să restituie prejudiciul cauzat, își recunoaște vina, se căiește sincer de cele comise și regretă fapta. Solicită aplicarea unei sancțiuni mai blânde, menționând că nu poate presta muncă neremunerată în folosul comunității, deoarece are un copil minor în întreținere.

5. Audiind inculpata și examinând materialele cauzei penale, instanța de judecată constată că, dincolo de orice dubiu rezonabil, fapta comisă de inculpată este dovedită integral. Vinovăția acesteia rezultă din declarațiile date în ședința de judecată, care sunt în deplină concordanță cu probele administrate în faza de urmărire penală, necontestate de partea apărării, și anume:

- plângerea din 25.03.2024, depusă de partea vătămată Popescu Maria, prin care a sesizat că la data de 24.03.2024, în intervalul orelor 11:00–18:00, din domiciliul său din s. Ulmu, r-nul Ialoveni, au fost sustrase un telefon mobil de model iPhone 8 Plus, în valoare de 3000 lei, cu cartela SIM 060875958, precum și suma de 1000 lei din portmoneu (f.d. 5);

- procesul-verbal de audiere a părții vătămate Popescu Maria, care a declarat că a procurat anterior pentru fiul său, Iordachi Marin, a.n. 2008, un telefon mobil de model iPhone 8 Plus, cu prețul de 4000 lei, evaluat la momentul sustragerii la suma de 3000 lei. Telefonul conținea cartela SIM cu nr. 060875958, avea cod de acces și aplicații de socializare pe numele fiului său. Partea vătămată a relatat că, la data de 21.03.2024, inculpata Mîndru ***** a venit în ospeție la domiciliul său, unde a rămas pentru câteva zile. La data de 24.03.2024, toți membrii familiei au plecat de acasă, inculpata răm*****nd singură. La revenire, s-a constatat lipsa telefonului mobil menționat și a sumei de 1000 lei din portmoneu, fără a fi depistate urme de forțare. Partea vătămată a indicat că inculpata nu deținea telefon mobil la momentul venirii în ospeție și a presupus că aceasta a sustras bunurile în perioada în care a fost singură în locuință (f.d. 11-13);

- procesul-verbal de audiere a martorului Iordachi Rodica, care a declarat că a făcut cunoștință cu inculpata în februarie 2024 și a invitat-o în ospeție la domiciliul familiei. A confirmat că inculpata a locuit la ei în mai multe rânduri și că, la data de 24.03.2024, aceasta a rămas singură în locuință, în timp ce ea, fratele și mama se aflau la muncă sau la școală. Martora a confirmat dispariția telefonului mobil al fratelui și a sumei de 1000 lei, precum și faptul că inculpata nu a mai răspuns la apeluri, evitând ulterior orice întâlnire, iar într-o discuție telefonică a manifestat indiferență față de faptele comise (f.d. 15-16);

- procesul-verbal de consemnare a măsurilor speciale de investigații din 30.07.2024, din care rezultă că telefonul mobil de model iPhone 8, cu nr. IMEI 3583709199490, a fost utilizat cu cartela SIM 069064195, aparținând inculpatei Mîndru *****, în perioada 24.03.2024 - 19.05.2024 (f.d. 30–31);

- procesul-verbal de examinare din 31.07.2024, prin care a fost examinată informația furnizată de compania de telefonie mobilă SA Orange privind convorbirile telefonice aferente numărului 060875958, utilizat anterior de fiul părții vătămate. În urma examinării s-a stabilit că telefonul mobil de model iPhone 8, cu nr. IMEI 3583709199490, a fost activ p***** la 24.03.2024, ora 17:35, inițial în aria de acoperire din s. Ulmu, iar ulterior, în aceeași zi, în aria de acoperire din mun. Chișinău. Totodată, s-a constatat că, începând cu 24.03.2024, în dispozitiv a fost introdusă cartela SIM 069064195, aparținând inculpatei, care a fost activă p***** la 19.05.2024, perioadă în care telefonul a fost utilizat de aceasta (f.d. 33–34).

Încadrarea juridică a faptei reținute de instanţa în sarcina inculpatei.

În conformitate cu art. 1 alin. (3) Cod de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o perso***** să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

Potrivit art. 6 alin. (1) Cod penal, perso***** este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

Conform art. 26 alin. (2) Cod de procedură penală, judecătorul judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă.

Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost *****lizate și examinate minuțios de către instanța de judecată, cu respectarea principiului apărării și contradictorialității.

Astfel, în conformitate cu art. 101 alin. (1)-(2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

La caz, instanța reține că în jurisprudența sa, Curtea Europe***** a menționat că deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (Lhermitte v. Belgia [MC], 29.11.2016, § 83), or atunci când Curtea Europe***** verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62).

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

În privința inculpatei Ignatiuc *****, a fost pornită şi efectuată urmărirea penală cu respectarea legislației procesual-penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatei i-au fost adusă la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptei săvârșite de aceasta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

Astfel, prin totalitatea probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de inculpată în ședința de judecată, instanţa consideră vinovăția lui Ignatiuc ***** este pe deplin dovedită şi încadrează acţiunile ei intenţionate în baza art. 186 alin. (1) Cod penal, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane.

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatei.

Art. 2 Codul penal prevede, că (1) Legea penală apără, împotriva infracţiunilor, perso*****, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept. (2) Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanţa de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art. 61 alin. (2) Codul penal, ţinând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane, la fel, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art. 75 Codul penal al Republicii

Moldova, și anume, gravitatea infracţiunii săvârşite, de perso***** celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Conform art. 7 alin. (1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de perso***** celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Astfel, reieșind din prevederile legale expuse și doctrina generală a dreptului penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane.

Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile susmenționate, legea penală stabileşte anumite criterii de individualizare a pedepsei. Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

Individualizarea pedepsei constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. După această clarificare, instanţa accentuează că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie stabilită astfel, încât să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârşite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârşire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârşite, se stabileşte având în vedere perso***** celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului p***** sau după săvârşirea infracţiunii. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

Conform art. 364^1 alin. (1) Cod de procedură penală, pînă la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul perso***** fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaşte săvîrşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Conform art. 80^1 alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

La stabilirea pedepsei, instanţa în conformitate cu prevederile art. 61, 75 Cod penal, ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de perso*****

celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Astfel, la individualizarea pedepsei inculpatei, instanța ține cont de prevederile art. 75 Cod penal, respectiv de gradul prejudiciabil al faptei săvârșite, care constituie o infracțiune ușoară (art. 16 alin. (2) CP), precum și de perso***** inculpatei, care se caracterizează pozitiv, nu are antecedente penale, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru și s-a căit sincer de cele comise.

În conformitate cu art. 76 alin. (1) lit. a), b) Cod penal, au fost stabilite circumstanțe atenuante – săvârșirea pentru prima dată a unei infracţiuni ușoare de către un minor, iar conform art. 77 Cod penal, nu au fost stabilite circumstanțe agravante în privința inculpatei. La fel, instanța va reține și minoratul persoanei care a săvârșit infracţiunea ca circumstanţă excepţională, prevăzută de art. 79 Cod penal.

Concomitent, instanța menționează că recunoașterea vinovăției de către inculpată, care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna ca aceleiași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

În conformitate cu art. 79 alin. (1) Cod penal, ţinînd cont de circumstanţele excepţionale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvîrşirea infracţiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracţiunii, de alte circumstanţe care micşorează esenţial gravitatea faptei şi a consecinţelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei infracţiuni săvîrşite în grup la descoperirea acesteia, instanţa de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracţiunea respectivă, sau una mai blîndă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvîrşit infracţiunea se consideră circumstanţă excepţională. Săvîrşirea infracţiunii de către persoanele care au atins vîrsta de 18 ani, dar nu au atins vîrsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanţa de judecată drept circumstanţă excepţională.

Ţinând cont de circumstanţele atenuante stabilite, de personalitatea inculpatei, în cumul cu circumstanţele comiterii faptei, atitudinea ultimei faţă de fapta comisă, instanţa de judecată consideră că scopul pedepsei penale va fi atins, fiindu-i aleasă din pedepsele alternative prevăzute de norma art. 186 alin. (1) Cod penal, pedeapsa cu amendă, cu aplicarea și reținînd prevederile art. 79 Cod penal, or norma menționată relevă că minoratul persoanei care a săvîrşit infracţiunea se consideră circumstanţă excepţională.

Potrivit prevederilor art. 61 alin. (1), (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrşit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

În prezenta cauză, instanța de judecată menționează că sancțiunea art. 186 alin. (1) Cod penal, stabilește pedeapsa cu amendă în mărime de pînă la 650 unităţi convenţionale.

Raportând cele supramenționate, precum și reieșind din circumstanțele cazului, ținând cont de scopul pedepsei penale, care constă în reeducarea socială a inculpatei, de recunoașterea vinovăției de către ultima și de judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, de gradul prejudiciabil al infracțiunii, de perso***** celui vinovat, inculpata, la momentul comiterii infracțiunii, fiind minoră, se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost judecată, are la întreținere un copil minor, s-a căit de cele comise, astfel instanța de judecată consideră rezonabil de a-i stabili inculpatei Ignatiuc *****, ținând cont de prevederile art. 80^1 alin. (1) Cod penal, pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce constituie suma de 25 000 lei.

La fel, instanța va aduce la cunoștință inculpatei, că conform art. 64 alin. (3^1), (5) Cod penal, în cazul infracţiunilor uşoare sau mai puţin grave, sunt în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătesc în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărîrea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral. În caz de eschivare cu rea-voinţă de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală sau complementară, instanţa de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maximale, prevăzute de articolul respectiv al Părţii speciale a prezentului cod. Suma amenzii se înlocuieşte cu închisoare, calculîndu-se o lună de închisoare pentru 100 unităţi convenţionale.

Instanţa de judecată consideră că, în speţă, aplicarea prevederilor art. 54, 55 Cod penal, solicitată de partea apărării, este neîntemeiată, nu va asigura atingerea scopului pedepsei, prevăzut de art. 61 Cod penal, şi că doar în aşa fel, pedeapsa stabilită va avea drept scop restabilirea echităţii sociale, va influenţa asupra corectării şi reeducării inculpatei, şi va asigura atingerea scopului ei, mai mult, inculpata a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii imputate, solicitînd stabilirea unei pedepse blînde.

În această ordine de idei, instanța relevă, că pedeapsa stabilită urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum şi de valorile sociale şi interesele protejate de acestea, perso***** să fie silită să-și modifice comportamentul în societate.

Referitor la măsura preventivă.

Instanța consideră necesar de a aplica în privința inculpatei Ignatiuc ***** măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi localitatea, care urmează a fi menținută p***** cînd sentința va deveni definitivă, prin prisma art. 385 alin. (1) pct. 15) Cod de procedură penală.

Cu referire la corpurile delicte, acțiunea civilă și cheltuieli judiciare:

În conformitate cu prevederile art. 162, 219, 221, 227 și 229 Cod de procedură penală, corpurile delicte nu există, acțiunea civilă nu a fost înaintată, iar cheltuieli judiciare nu sunt.

6. În conformitate cu art. 364^1, 384-385, 389, 392-395, 397 Cod de procedură penală, art. 79, 80^1 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată

c o n d a m n ă :

Inculpata ***Ignatiuc*** ***** se recunoaște vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) Cod penal, i se stabilește pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce constituie suma de 25.000 (douăzeci și cinci mii) lei.

A informa inculpata, că conform prevederilor art. 64 alin. (3^1), (5) Cod penal, în cazul infracţiunilor uşoare sau mai puţin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărîrea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral. În caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală sau complementară, instanţa de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maximale, prevăzute de articolul respectiv al Părţii speciale a prezentului cod. Suma amenzii se înlocuieşte cu închisoare, calculîndu-se o lună de închisoare pentru 100 unităţi convenţionale.

Se aplică în privința inculpatei ***Ignatiuc*** ***** măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi localitatea, care urmează a fi menținută p***** la rămânerea definitivă a sentinței.

Sentinţa poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Viorel Botnaraș**